

Den økonomiske incitament til at gå i gang med en revalidering, vil alligevel blive forstærket i forhold til de gældende regler, idet der nu bliver tale om en indkomstuafhængig ydelse, og hjælpen ydes som tilskud uden tilbagebetalingspligt.

Den faste revalideringsydelse skal være skattepligtig og principielt indtægtsuafhængig, og der skal ligesom efter de gældende regler herudover kunne gives skattefrit tilskud til de særlige udgifter, der er en følge af uddannelsen eller handicapet.

Er der behov for yderligere hjælp til familiens forsørgelse, må den ydes efter andre bestemmelser i bistandsloven.

Indførelse af en bruttoydelse forudsætter følgeændringer i skattelovgivningen.

Udbetaling af en revalideringsydelse af denne karakter forudsætter, at der er tale om situationer, hvor der er et reelt behov for erhvervmæssig revalidering. Retten til en revalideringsydelse er derfor betinget af, at der er lagt en realistisk erhvervsplan, d.v.s. en plan, som den pågældende med rimelighed skønnes at kunne gennemføre, og som skønnes at kunne føre til en placering på arbejdsmarkedet i en beskæftigelse den pågældende vil kunne bestride på stort set normale vilkår. For at sikre, at der er tilstrækkeligt grundlag for at give den fordelagtige faste revalideringsydelse, er det hensigten, at socialministeren skal kunne fastsætte bindende regler for, hvornår en fastsat erhvervsplan opfylder sit formål, nemlig at bringe personer med nedsat erhvervssevne ind i eller tilbage til arbejdsmarkedet, og derved berettiger til udbetaling af denne hjælp. Revalideringsydelsen vil først kunne udbetales fra det tidspunkt, hvor den erhvervmæssige revalidering er iværksat. Det forudsættes, at den pågældende indtil iværksættelsen, kan fortsætte på sit hidtidige forsørgelsesgrundlag, eksempelvis sygedagpenge eller kontanthjælp, jf. bemærkningerne til § 43, stk. 2 og 6.

Den faste revalideringsydelse er på samme måde som hjælp efter de gældende regler subsidiær i forhold til støtte til uddannelse m.v. efter anden lovgivning. Dette indebærer, at hvis en person med nedsat erhvervssevne kan blive hjulpet ind i eller tilbage til arbejdsmarkedet ved at benytte Arbejdsministeriets eller Undervisningsministeriets støtteordninger, kan der ikke udbetales en fast revalideringsydelse. Der kan imidlertid i disse situationer være behov for, at der kan ydes støtte til særlige uddannelses- og handicapbetingede udgifter, som er nødvendige for at gennemføre eller afslutte et uddannelsesforløb. På baggrund af et forslag i rapport fra arbejdsgruppen til opfølgning af den socialpolitiske redegørelse (Socialministeriet juni 1988) foreslås det derfor, at uddannelsessøgende med en nedsat erhvervssevne, men som

har ret til støtte efter de almindelige støtteordninger til dækning af leveomkostninger, herudover kan få hjælp til særlige udgifter, der følger af uddannelsen eller handicapet.

Efter de gældende regler er maksimum for hjælp til revalidering 10/9 af dagpengeløftet med fradrag af skat (efter en gennemsnitlig skatteberegning) eller 90 pct. af det hidtidige levestandardniveau, hvis dette har været højere.

Efter lovforslaget vil revalideringsydelsen for alle over 23 år svare til 9/9 af et bruttodagpengeløft som A-indkomst og altså med individuelle skattefradrag. Det vil sige, at ændringen i nogle tilfælde kan betyde en nedgang i hjælpen. I de tilfælde, hvor de udmålte behov ikke når op til grænsebeløbet, vil der blive tale om en forbedring.

Hvis der er behov for støttende foranstaltninger eller lignende før en egentlig erhvervsplan kan tilrettelægges, kan der alene ydes hjælp til de udgifter, der skyldes foranstaltningen og til eventuelle handicapbetingede udgifter. Udgifter til forsørgelse må dækkes efter andre regler som f.eks. kontanthjælp eller sygedagpenge m.m.

Udbetaling af en fast revalideringsydelse indebærer, at den nuværende adgang til at få stipendier fra Statens Uddannelsesstøtte bortfalder. Den gældende ordning har i praksis medført en række administrative problemer, herunder gensidige underrettningsordninger, både for revalidend, kommuner og Statens Uddannelsesstøtte.

I de tilfælde, hvor der ikke udbetales en fast revalideringsydelse, fordi den pågældende kan klare sig med hjælp fra andre støtteordninger, vil f.eks. stipendier og lån fra Statens Uddannelsesstøtte kunne suppleres med hjælp alene til dækning af særlige uddannelsesudgifter og handicapbetingede udgifter.

Som en konsekvens af forslaget om en fast skattepligtig revalideringsydelse foreslås den gældende bemyndigelse for socialministeren til at fastsætte regler om, hvornår hjælpen til den uddannelsessøgende og dennes familie ydes som lån, ophævet. Reglerne herom omfatter kun en begrænset gruppe revalidender på mellemlange og lange videregående uddannelser, og har i praksis givet en række administrative problemer for kommunerne både med hensyn til uddannelsesafgrænsninger og fastlæggelse af tilbagebetalingen.

Da den foreslåede revalideringsydelse er en fast generel ydelse, hvor der ikke ydes særskilt hjælp til terminsydelser, bortfalder også den nuværende tilbagebetaling efter bistandslovens § 25, nr. 2, af hjælp til terminsudgifter.

Ud over forslaget om den faste revalideringsydelse foreslås det at udbygge husvildebestemmelsen i § 31